

Mod och styrka. Den bortsprungna Mio (Julia Hellén) tillsammans en del av ensemblen på Raseborgs Sommarteater. Foto: Chris Senn

Teaterrecension: Fint formgiven Mio

Mio, min Mio i Raseborg är mera en vuxensaga eller ett evenemang för hela familjen än en renodlad barnpjäs för de yngsta, skriver Barbro Enckell-Grimm.

Barbro Enckell-GrimmPublicerad:
29.6.2013 09.15

Uppdaterad:
29.6.2013 09.16

Mio, min Mio

Raseborgs Sommarteater

Manus, regi och scenografi: Bobo Lundén. Regiassistent: Ellen Paulig. Kapellmästare: Lotta Albeck. Scenografi: Petri Horttana. Scenmästare och scenografi: Kim Snygg. Kostym och peruk: Anna Idman, Lotta Lerviks. Mask: Mecki Ruokolahti. Musik: Lotta Ahlbeck, Emilia Englund, Mirva Tarvainen, Alexander Nissfolk, David Lillkvist. På scen: Julia Hellén, Putte Ruokolahti, Alexandra Lindholm, Ann-Charlotte Aminoff, Catrine Krusberg, Ellen Hindersson, Emma Kullberg, Jan Karell, John Voutila, Kim Snygg, Nanne Vaihinen, Peik Aspbäck, Jennifer Karlsson, Peppe Krook, Kati Riski, Dan Idman, Kåre Collin, Janne Gustafsson. Premiär på Raseborgs Sommarteater 27.6.

Myntet har två sidor och ofta är det så att samma egenskap kan ses både som en bra sak och som en nackdel. När Raseborgs Sommarteater i år satt upp Astrid Lindgrens saga Mio, min Mio har man valt att lyfta upp det element i sagan som är minst dramatiskt, Lindgrens poetiska, nästan esoteriska språk. Det språket är dessvärre mera litterärt än det har dramaturgisk bärkraft.

Scenen i Raseborg är ny. Den stilrena japaninspirerade scenografin av **Pertti Horttana** är tillsammans med dräkterna (av **Anna Idman** och **Lotta Lerviks**) och musiken som lyfts upp på scen och gjorts till en integrerad del av skådespelararbetet föreställningens ledande element. Scenen omges av turkostskimrande vatten, mitt på står svart- och vitmålad trädstammar som vrider sig upp mot sommarhimlen. Längst bak ser man fasaden av ett japanskt hus i washipapper.

Mio, min Mio i Raseborg är mera en vuxensaga eller ett evenemang för hela familjen än en renodlad barnpjäs för de yngsta. Lyriken, här använt både i betydelsen musik- och diktspråk är den främsta orsaken till det, snarare än det kusliga händelseförloppet i slutscenen där Mio besegrar den onda riddar Kato. De tre muskelknuttarna **Jan Karell**, **Kåre Collin** och **Janne Gustafsson** (som gestaltar Anden, Svärdsmidaren och Kato) är snarare uppiggande kontraster till de andra, mjukare rollerna än skrämmande våldsamma.

Handlingen drivs framåt av det samspelade och fint kompletterande paret Mio, gestaltad av **Julia Hellén** och Jum-Jums **Putte Ruokolahti**. Det är imponerande att se hur de här två klarar av att koncentrerat leva sig in i rollgestalterna och bära upp alla de barndomens starka känslor av att vara både utstött och utnämnd som finns i Mio, min Mio. De fyller ut både språkdräkt och sina mjukt följsamma judoinspirerade stridsdräkter.

I andra akten, när dramatiken tar fart får man verkligen känna att rädslan är en förutsättning för mod. Man vill kanske inte så gärna tänka på det, och man glömmar lätt att tala om för barn att all utveckling är smärtsam. Sagan har den stora fördelen att den kan bjuda på ett lyckligt slut, och oftast kan man – som här i Raseborg – ana det redan i upptakten. De optimistiska tonen anges av klart flötspel i folkmusikanda.

Hufvudstadsbladet är den största finlandssvenska dagstidningen i Finland och utkommer i Helsingfors.

Kontakta Hbl
Växel 09 12531
Prenumerationer 09 1253 500
pren@hbl.fi

KSF Media ger ut Hufvudstadsbladet, Västra Nyland, Borgåbladet, Östra Nyland, Loviisan Sanomat, Hangötidningen, HBL+ och Evenemax.

Chefredaktör: Jens Berg
Chef för digitala medier: Fredrik Nars
Webbproducenter: Camilla Ahlbom, Sofia Holmlund, Annakaisa Suni

Nyhetstips & pressmeddelanden
E-post: nyheter@hbl.fi
SMS: TIPS "ditt meddelande" till 13513
MMS (bilder): TIPS till 13513
Ring nyhetschefen: 09 1253 222
Ring webbredaktören: 044 78 35 720

Första sidan HBL+
Prenumerera Läs digitalt
Kundservice Om Hbl
Annonsera Kortet
Ta kontakt
Min prenumeration